

לְעֵילוּי זְשֻׁמַת תַּנְמוֹר בֵּית דְּיוֹד עַ"ה

בְּרַכַּת בֵּית הָעֹלָמוּן

הַרְוֵאָה קַבְרֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא רָאָה אוֹתָם הַקְּבָרִים בְּשִׁלְשִׁים הַיָּמִים
הָאֲחֵרוֹנִים מִבְּרֶךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר
אֶתְכֶם בְּדִין, וְזָן אֶתְכֶם בְּדִין, וְכִלְכַּל אֶתְכֶם בְּדִין,
וְהִמִּית אֶתְכֶם בְּדִין, וְעַתִּיד לְהַקְיִמְכֶם לְחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא בְּדִין, בְּרוּךְ אַתָּה אֲדֹנָי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

בישׁוּצִיּוֹת

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאמַר וְעַמּוּךָ כָּל־סַם צְדִיקִים
לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְעֵי מַעֲשֵׂי יָדַי לְהִתְפָּאֵר:

אות ת'

ברכות פרק ד

משנה א

תְּפִלַּת הַשַּׁחַר, עַד חֲצוֹת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, עַד אַרְבַּע שָׁעוֹת.
תְּפִלַּת הַמִּנְחָה עַד הָעֶרֶב. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, עַד פֶּלֶג הַמִּנְחָה.
תְּפִלַּת הָעֶרֶב אֵין לָהּ קָבַע. וְשִׁלְמוֹסְפִין כָּל הַיּוֹם. (רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר, עַד שֶׁבַע שָׁעוֹת):

משנה ב

רַבִּי נַחוּנְיָא בֶּן הַקָּנָה הָיָה מִתְפַּלֵּל בְּכַנְיָסְתּוֹ לְבֵית הַמְדַרְשׁ
וּבִיצִיאָתּוֹ תְּפִלָּה קְצָרָה. אָמְרוּ לוֹ, מַה מְקוֹם לְתְּפִלָּה זוֹ. אָמַר
לָהֶם, בְּכַנְיָסְתִּי אָנִי מִתְפַּלֵּל שְׁלֵא תֵאָרַע (וַיִּגַּ תֵּאָרַע) תְּקַלָּה
עַל יָדַי, וּבִיצִיאָתִי אָנִי נוֹתֵן הוֹדְיָה עַל חֶלְקִי:

משנה ג

רַבִּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, בְּכָל יוֹם מִתְפַּלֵּל אָדָם שְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה. רַבִּי
יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, מֵעֵין שְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, אִם

שְׁגוּרָה תִּפְלְתוּ בְּפִיו, יִתְפַּלֵּל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה. וְאִם לֹא, מֵעִין
שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה:

משנה ד

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, הָעוֹשֶׂה תִּפְלְתוּ קָבַע, אֵין תִּפְלְתוּ
תַּחֲנוּנִים. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, הַמְהִלְךָ בְּמָקוֹם סִכָּנָה, מִתְפַּלֵּל
תִּפְלָה קֶצֶרָה. אוֹמֵר, הוֹשֵׁעַ הַשֵּׁם אֶת עַמֶּךָ אֶת שְׂאֲרֵית
יִשְׂרָאֵל, בְּכֹל פְּרֻשֵׁת הָעֵבוֹר יִהְיוּ צָרְכֵיהֶם לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
ה' שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה:

משנה ה

הָיָה רוֹכֵב עַל הַחֲמוֹר, יֵרֵד. וְאִם אֵינוֹ יָכוֹל לֵירֵד, יַחֲזִיר אֶת
פָּנָיו, וְאִם אֵינוֹ יָכוֹל לְהַחֲזִיר אֶת פָּנָיו, יִכּוֹן אֶת לְבוֹ פְּנֵגֶד (בֵּית)
קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים:

משנה ו

הָיָה יוֹשֵׁב בְּסַפִּינָה אוֹ בְּקֶרוֹן אוֹ בְּאַסְדָּא, יִכּוֹן אֶת לְבוֹ פְּנֵגֶד
בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים:

משנה ז

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר, אֵין תִּפְלְתַת הַמוֹסְפִין אֵלָּא בְּחֵבֶר
עִיר. וְחַכָּמִים אוֹמְרִים, בְּחֵבֶר עִיר וְשֵׁלָא בְּחֵבֶר עִיר. רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר מִשְׁמוֹ, כָּל מָקוֹם שֵׁישׁ חֵבֶר עִיר, הֵיחִיד פְּטוֹר מִתְפַּלְתַת
הַמוֹסְפִין:

אות מ'

אהלות פרק ד

משנה א

מגדל שהוא עומד באויר, טמאה בתוכו, כלים שבִּעֲבֵיו
טהורים. טמאה בעֲבֵיו, כלים שבתוכו טהורים. רבי יוסי אומר,
מחצה למחצה. הִיא עומד בתוך הבית, טמאה בתוכו, הבית
טמא. טמאה בבית, מה שבתוכו טהור, שדרך הטמאה לצאת
ואין דרכה להכניס. כלים שבינו לבין הארץ, שבינו לבין
הכותל, שבינו לבין הקורות, אם יש שם פותח טפח, טמאין.
ואם לאו, טהורין. טמאה שם, הבית טמא:

משנה ב

תבת המגדל, יש בה פותח טפח ואין ביציאתה פותח טפח,
טמאה בתוכה, הבית טמא. טמאה בבית, מה שבתוכה טהור,
שדרך הטמאה לצאת, ואין דרכה להכניס. רבי יוסי מטהר,
מפני שהוא יכול להוציאה לחצאים או לשרפה במקומה:

משנה ג

הִיא עומד בתוך הפתח ונפתח לחוץ, טמאה בתוכו, הבית
טהור. טמאה בבית, מה שבתוכו טמא, שדרך הטמאה לצאת
ואין דרכה להכניס. היתה מוכני שלו משוכה לאחוריו שלש
אצבעות, טמאה שם כנגד הקורות, הבית טהור. במה דברים

אמורים, בזמן שיש שם פותח טפת, ואינה יוצאה, והמגדל
בא במדה:

אות ר'

חולין פרק יא

משנה א

ראשית הגז נוהג בארץ ובחוצה לארץ, בפני הבית ושלא
בפני הבית, בחלין אבל לא במקדשין. חמר בזרוע ובלחיים
ובקבה מראשית הגז, שהזרוע והלחיים והקבה נוהגים בבקר
ובצאן, במרבה ובמועט. וראשית הגז, אינו נוהג אלא
ברחלות, ואינו נוהג אלא במרבה:

משנה ב

וכמה הוא מרבה, בית שמאי אומרים, שתי רחלות, שנאמר
(ישעיה ז), יחיה איש עגלת בקר ושתי צאן. ובית הלל
אומרים, חמש, שנאמר (שמואל א כה) חמש צאן עשויות.
רבי דוסא בן הרפינס אומר, חמש רחלות גוזזות מנה (מנה)
ופרס, חיבות בראשית הגז. וחכמים אומרים, חמש רחלות
גוזזות כל שהן. וכמה הוא נותן לו, משקל חמש סלעים
ביהודה, שהן עשר סלעים בגליל, מלבן ולא צואן, כדי
לעשות ממנו בגד קטן, שנאמר (דברים יח), תתן לו, שיהא
בו כדי מתנה. לא הספיק לתנו לו עד שצבעו, פטור. לבנו
ולא צבעו, חייב. הלוקח גז צאנו של נכרי, פטור מראשית הגז.

הלוקח גז צאנו של־חברו, אם שיר (המוכר), המוכר חייב. לא שיר, הלוקח חייב. היו לו שני מינין, שחופות ולבנות, מכר לו שחופות אבל לא לבנות, זכרים אבל לא נקבות, זה נותן לעצמו וזה נותן לעצמו:

מסכת מקואות פרק ז' (אותיות נשמה)

יש מעלין את המקוה ולא פוסלין, פוסלין ולא מעלין, לא מעלין ולא פוסלין. אלו מעלין ולא פוסלין: השלג, והברד, והכפור, והגליד, והמלח, והטיט הנרוק. אמר רבי עקיבא: היה רבי ישמעאל דן כנגדי לומר: השלג אינו מעלה את המקוה. והעידו אנשי מידבא משמו, שאמר להם, צאו והביאו שלג ועשו מקוה בתחלה. רבי יוחנן בן נורי אומר: אבן הברד כמים. כיצד מעלין ולא פוסלין. מקוה שיש בו ארבעים סאה חסר אחת, נפל מהם סאה לתוכו, והעלהו, נמצאו מעלין ולא פוסלין:

אלו פוסלין ולא מעלין, המים בין טמאים בין טהורים, ומי כבשים, ומי שלקות, והתמד עד שלא החמיץ. כיצד פוסלין ולא מעלין. מקוה שיש בו ארבעים סאה חסר קרטוב, ונפל מהן קרטוב לתוכו, לא העלהו, פוסלו בשלשה לוגין. אבל שאר המשקין, ומי פרות, והציר, והמריס, והתמד משהחמיץ, פעמים מעלין ופעמים שאינן מעלין. כיצד. מקוה שיש בו ארבעים סאה חסר אחת, נפל לתוכו סאה מהם, לא העלהו. היו בו ארבעים סאה, נתן סאה ונטל סאה, הרי זה כשר:

הַדִּיחַ בּוֹ סְלִי זֵיתִים וְסְלִי עֲנָבִים, וְשֵׁנוּ אֶת מְרָאיו, כְּשֶׁר. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר: מִי הֶעֱבַע פּוֹסְלִין אֹתוֹ בְּשִׁלְשָׁה לֹגִין, וְאֵינָן פּוֹסְלִין אֹתוֹ בְּשֵׁנוֹי מְרָאָה. נִפְּל לְתוֹכוֹ יֵין וּמַחֵל, וְשֵׁנוּ אֶת מְרָאיו, פְּסוּל. בִּיצֵד יַעֲשֶׂה. יִמְתִּין לוֹ עַד שְׂיִרְדּוּ גְשָׁמִים, וְיַחֲזְרוּ מְרַאֲיָהּ לְמְרָאָה הַמַּיִם. הָיוּ בּוֹ אַרְבָּעִים סָאָה, מִמֶּלֶא בְּכֶתֶף וְנוֹתֵן לְתוֹכוֹ, עַד שְׂיַחֲזְרוּ מְרַאֲיָהּ לְמְרָאָה הַמַּיִם:

נִפְּל לְתוֹכוֹ יֵין אִוּ מַחֵל, וְשֵׁנוּ מְקַצֵּת מְרָאיו, אִם אֵין בּוֹ מְרָאָה מִיִּם אַרְבָּעִים סָאָה, הָרִי זֶה לֹא יִטְבּוֹל בּוֹ:

שְׁלִשָּׁה לֹגִין מַיִם, וְנִפְּל לְתוֹכָן קֶרְטוֹב יֵין, וְהָרִי מְרַאֲיָהּ כְּמְרָאָה הַיֵּין, וְנִפְּלוּ לְמִקְוָה, לֹא פְּסוּלוֹהוּ. שְׁלִשָּׁה לֹגִין מַיִם חָסֵר קֶרְטוֹב, וְנִפְּל לְתוֹכָן קֶרְטוֹב חָלָב, וְהָרִי מְרַאֲיָהּ כְּמְרָאָה הַמַּיִם, וְנִפְּלוּ לְמִקְוָה, לֹא פְּסוּלוֹהוּ. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אֹמֵר, הַכֹּל הוֹלֵךְ אַחֵר הַמְּרָאָה:

מִקְוָה שֵׁישׁ בּוֹ אַרְבָּעִים סָאָה מְכַוְּנוֹת, יִרְדּוּ שְׁנַיִם וְטָבְלוּ זֶה אַחֵר זֶה, הָרִאשׁוֹן טָהוֹר, וְהַשֵּׁנִי טָמֵא. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, אִם הָיוּ רִגְלָיו שְׁלֵרֵאשׁוֹן נֹגְעוֹת בַּמַּיִם, אֵף הַשֵּׁנִי טָהוֹר. הַטְּבִיל בּוֹ אֶת הַסְּגוּס וְהַעֲלָהוּ, מְקַצְתוֹ נֹגַע בַּמַּיִם, טָהוֹר. הַכֹּר וְהַכֶּסֶת שְׁלֵעוֹר, בִּיּוֹן שְׁהַגְבִּיָה שְׁפִתוֹתֵיהֶם מִן הַמַּיִם, הַמַּיִם שְׁבִתוֹכָן שְׂאוּבִין. בִּיצֵד יַעֲשֶׂה. מְטָבִילָן וּמַעֲלָה אוֹתָם דֶּרֶךְ שׁוּלֵיהֶם:

הַטְּבִיל בּוֹ אֶת הַמָּטָה, אֵף עַל פִּי שְׂרָגְלֵיהָ שׁוֹקְעוֹת בְּטֵיט הָעֵבָה, טָהוֹרָה, מִפְּנֵי שֶׁהַמַּיִם מְקַדְּמִין (י"ג מְקַדְּמִין). מִקְוָה שְׂמִימִיו מְרוֹדְדִין (י"ג מְרוֹדְדִין), כּוֹבֵשׁ אֶפְלוֹ חֲבִלֵי עֵצִים, אֶפְלוֹ חֲבִלֵי קָנִים, כְּדֵי

שִׁיתְּפָחוּ הַמַּיִם, וַיּוֹרֵד וְטוֹבַל. מַחֵט שְׁהִיא נְתוּנָה עַל מַעְלוֹת
הַמַּעְרָה, הִיָּה מוֹלִיף וּמְבִיא בַּמַּיִם, בֵּינָן שְׁעֵבֵר עָלֶיהָ הַגֶּל, טְהוֹרָה.

תְּפִילָּה

לְהוֹדוֹת, לְהֵלֵל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְגַדֵּל וּלְהַדָּר עַל
כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשְׂרָאֵל עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:
בְּעֶצְתְּךָ תִּנְחַנְנִי, וְאַחֲרַי כָּבוֹד תִּקְחֶנִי: וְהוּא רַחוּם יַכְפִּיר עוֹוֹן,
וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמַּתּוֹ:
אֲשֶׁרֵי הַגָּבֵר אֲשֶׁר תִּיַסְרֶנּוּ יְהוָה, וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמַדְנוּ: וְאֲנִי
בְּחַסְדְּךָ בִּטְחֹתִי, יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ. אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל
עָלַי: שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בַּיהוָה תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי, כִּי הִלְבִּישְׁנִי בְּגָדֵי
יִשַׁע מְעִיל צְדָקָה יַעֲטֶנִי. כִּחְתָּן יִכְהֵן פָּאֵר, וּכְכֹלָה תִּעַדָּה
כְּלִיָּה: וַיִּבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דוֹרְשֶׁיךָ יְיָ:
שְׂמַחוּ בַּיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים, וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב: נֵר לְרַגְלֵי
דְּבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִי: אֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה:
כָּרוֹךְ אַתָּה יְיָ לְמַדְנֵי חֻקֶיךָ:

תהילים

לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה נְרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ
 בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל
 עַל כָּל אֱלֹהִים:

ת

תִּקְרַב רַנְתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה, כְּדַבְּרֶךָ הִבִּינֵנִי: תָּבוֹא תַחֲנֹתִי לְפָנֶיךָ,
 כְּאִמְרָתְךָ הִצִּילֵנִי: תִּבְעֵנָה שִׁפְתֵי תַהֲלָה, כִּי תִלְמַדְנִי חֻקֶיךָ: תַעֲזֹב
 לְשׁוֹנִי אִמְרָתְךָ, כִּי כָל-מִצְוֹתֶיךָ צָדִק: תַּהֲי-יָדְךָ לְעֲזָרְנִי, כִּי
 פְּקוּדֶיךָ בָּחַרְתִּי: תִּאֲבָתִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה, וְתוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעֵנִי:
 תַּחֲי-נַפְשִׁי וְתַהֲלֵלְךָ, וּמִשִּׁפְטֶךָ יַעֲזָרְנִי: תַּעֲיִתִי כִּשְׁה אֵבֶד בִּקְשׁ
 עֲבָדֶךָ, כִּי מִצְוֹתֶיךָ, לֹא שָׁכַחְתִּי:

מ

מָה-אָהַבְתִּי תוֹרָתְךָ, כָּל-הַיּוֹם הִיא שִׁיחַתִּי: מֵאִבִּי תַחֲכַמְנִי
 מִצְוֹתֶךָ, כִּי לְעוֹלָם הִיא-לִי: מִכָּל-מִלְמִדֵי הַשִּׁבְלֹתִי, כִּי עֲדוֹתֶיךָ
 שִׁיחָה לִי: מִזִּקְנִים אֶתְבוֹנֵן, כִּי פְקוּדֶיךָ נִצַּרְתִּי: מִכָּל-אֶרֶץ רָע
 כָּלֵאתִי רַגְלִי, לִמְעַן אֲשַׁמֵּר דְּבָרֶךָ: מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא-סָרְתִי, כִּי-
 אַתָּה הוֹרַתְנִי: מָה-נִמְלְצוּ לְחַכֵּי אִמְרָתְךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי: מִפְּקוּדֶיךָ
 אֶתְבוֹנֵן, עַל כֵּן שָׁנֵאתִי כָל-אֶרֶץ שָׁקֶר:

ר

רְאֵה-עֲנִי וְחַלְצֵנִי, כִּי-תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: רִיבָה רִיבִי וּגְאֹלֵנִי,
 לְאִמְרָתְךָ חֲיִנִּי: רַחוּק מִרְשָׁעִים יִשׁוּעָה, כִּי חֻקֶיךָ לֹא דָרְשׁוּ:

רַחֲמֵיךָ רַבִּים יְהוָה, כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיִנִּי: רַבִּים רַדְפֵי וְצָרִי, מֵעֲדוֹתֶיךָ
 לֹא נָטִיתִי: רְאִיתִי בְּגָדִים וְאֶת־קוֹטָטָה, אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לֹא שָׁמְרוּ:
 רְאֵה כִּי-פָקוּדֶיךָ אֶהְבֵּתִי, יְהוָה כְּחֶסֶדְךָ חֲיִנִּי: רֹאשׁ-דְּבָרְךָ אֱמַת,
 וְלְעוֹלָם כָּל-מִשְׁפָּט צְדָקָךָ:

אותיות נשמה

נ

נֵר-לְרַגְלֵי דְבָרְךָ, וְאוֹר לְנִתְיָבְתִי: נִשְׁבַּעְתִּי וְאֶקְיָמָה, לְשֹׁמֵר
 מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךָ: נִעַנֵּיתִי עַד-מָאד, יְהוָה חֲיִנִּי כְּדְבָרְךָ: נִדְבוֹת פִּי
 רִצָּה-נָא יְהוָה, וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְנִי: נִפְשִׁי בְּכַפִּי תָמִיד, וְתוֹרַתְךָ לֹא
 שָׁכַחְתִּי: נָתַנּוּ רַשָּׁעִים פֶּח לִי, וּמִפָּקוּדֶיךָ לֹא תַעֲיִתִי: נָחֲלַתִּי
 עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם, כִּי-שִׁשׁוֹן לְבִי הֵמָּה: נָטִיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֲקֶיךָ
 לְעוֹלָם עֵקֶב:

ש

שָׁרִים, רַדְפוּנִי חָנָם, וּמִדְבָרְךָ (וּמְדַבְרֶיךָ) פָּחַד לְבִי: שָׁשׂ אֲנֹכִי עַל-
 אִמְרַתְךָ, כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: שָׁקַר שָׁנֵאתִי וְאֶת־עֵבֶה, תוֹרַתְךָ
 אֶהְבֵּתִי: שִׁבַּע בַּיּוֹם הִלְלֵתִיךָ, עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךָ: שָׁלוֹם רָב לְאֶהְבֵי
 תוֹרַתְךָ, וְאִין-לָמוּ מְכֻשׁוֹל: שִׁבְרַתִּי לִישׁוּעַתְךָ יְהוָה, וּמִצּוֹתֶיךָ
 עָשִׂיתִי: שָׁמְרָה נִפְשִׁי עֲדוֹתֶיךָ, וְאֶהְבֵם מָאד: שָׁמְרַתִּי פָקוּדֶיךָ
 וְעֲדוֹתֶיךָ, כִּי כָל-דְרָכֶי נִגְדָּךָ:

מ

מָה-אֶהְבֵּתִי תוֹרַתְךָ, כָּל-הַיּוֹם הִיא שִׁיחָתִי: מֵאִיבֵי תַחֲכַמְנִי
 מִצּוֹתֶיךָ, כִּי לְעוֹלָם הִיא-לִי: מִכָּל-מְלַמְדֵי הַשִּׁבְלֵתִי, כִּי עֲדוֹתֶיךָ

שִׁיחָה לִי: מִזְקֵנִים אֲתַבּוֹנֶנּוּ, כִּי פְקוּדֵיךָ נִצְרָתִי: מִכָּל-אֶרֶח רָע
כָּל־אֲתֵי רַגְלִי, לְמַעַן אֲשַׁמֵּר דְּבָרְךָ: מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא-סָרְתִי, כִּי-
אֲתָה הוֹרַתְנִי: מֵה-נִמְלָצוּ לְחַכֵּי אִמְרֹתֶךָ מִדְּבַשׁ לִפִּי: מִפְּקוּדֵיךָ
אֲתַבּוֹנֶנּוּ, עַל כֵּן שָׁנֵאתִי כָּל-אֶרֶח שֹׁקֵר:

ה

הוֹרֵנִי יְהוָה דְּרֹךְ חֶקְיֶךָ, וְאַצְרְנָה עֵקֶב: הִבִּינֵנִי וְאַצְרָה תוֹרֹתֶךָ,
וְאַשְׁמְרָנָה בְּכָל-לֵב: הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִיב מִצּוֹתֶיךָ, כִּי-בוֹ חֲפָצְתִּי:
הֵט-לְבִי אֶל-עֲדוֹתֶיךָ, וְאֵל אֶל-בְּצַע: הֶעֱבֵר עֵינַי מִרְאוֹת שָׁוְא,
בְּדַרְכֶּךָ חֲיִנִי: הֶקֶם לְעַבְדֶּךָ אִמְרֹתֶךָ, אֲשֶׁר לִירְאֶתֶךָ: הֶעֱבֵר חֲרָפְתִּי
אֲשֶׁר יִגְרָתִי, כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים: הִנֵּה תֹאבְתִי לְפִקְדֵיךָ, בְּצַדִּיקְתֶּךָ
חֲיִנִי:

תהילים פרק טו

(א) מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה מִרְיָגוֹר בְּאֵהָלֶךָ מִיִּשְׁכַּן בְּהַר קֹדֶשְׁךָ:
(ב) הוֹלֵךְ תָּמִים וּפְעַל צֶדֶק וְדָבַר אֱמֶת בְּלִבּוֹ: (ג) לֹא־רָגַל | עַל-
לְשׁוֹנוֹ לֹא־עָשָׂה לִרְעֵהוּ רָעָה וְחֲרָפָה לֹא־נִשְׂא עַל־קִרְבּוֹ: (ד) נִבְזָהוּ
בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת־יְרֵאֵי יְהוָה יִכְבֵּד נִשְׁבַּע לְהַרְעֵ וְלֹא יִמַר:
(ה) כִּסְפוֹ | לֹא־נָתַן בְּנִשְׁךָ וְשִׁחַד עַל־נִקְי לֹא לָקַח עֲשֵׂה־אֱלֹה לֹא
יִמוּט לְעוֹלָם:

תהילים פרק טז

(א) מִכְּתָם לְדָוִד שְׁמֵרְנִי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְּךָ: (ב) אִמְרַת לִיהוָה אֲדַנִּי
אֲתָה טוֹבַתִּי בְּלִעְלִיךָ: (ג) לְקִדּוּשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ הִמָּה וְאֲדִירִי כָּל-
חֲפָצֵיבָם: (ד) יָרְבוּ עֲצָבוֹתָם אַחַר מָהָרוּ בְּלִאֲסִיךָ נִסְבִּיחָם מִדָּם
וּבְלִאֲשָׂא אֶת־שְׁמוֹתָם עַל־שִׁפְתַי: (ה) יְהוָה מְנַתְּחֵלְקִי וְכוֹסֵי אֲתָה

תּוֹמִיךָ גּוֹרְלִי: (ו) חֲבָלִים נִפְלְרִלִי בְּנַעֲמִים אֶף־נִחַלְתָּ שְׂפָרָה עָלַי:
 (ז) אֲבָרְךָ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶף־לִילוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתַי: (ח) שְׂוִיתִי
 יְהוָה לְנִגְדֵי תְּמִיד בִּי מִיַּמִּינִי בַל־אֲמוּט: (ט) לִבִּי | שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל
 כְּבוֹדִי אֶף־בְּשָׂרֵי יִשְׁכֵּן לְבַטָּח: (י) כִּי | לֹא־תֵעָזֵב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא־
 תִּתֵּן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שְׂחָת: (יא) תּוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שֶׁבַע שְׂמַחֹת
 אֶת־פְּנֵיךָ נְעֻמֹת בִּימִינְךָ נִצַּח:

פרק ק"נ

הִלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הִלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֶזוֹ: (ב) הִלְלוּהוּ
 בְּגִבּוֹרֹתָיו הִלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ: (ג) הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ
 בְּנִבְל וּכְנֹר: (ד) הִלְלוּהוּ בְּתֶף וּמְחֹל הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: (ה)
 הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי שָׁמַע הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי תְרוּעָה: (ו) כֹּל הַנְּשָׂמָה
 תִּהְלֵל יְיָ הִלְלוּיָהּ:

זוהר (קטע מהאדרא זוטא)

וְנָהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן. לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. וּמִשָּׁם יִפְרֹד. וְהָיָה
 לְאַרְבַּעַת רָאשִׁים: י"י אֱלֹהֵי אֲתָהּ. אֲרוֹמְמֶךָ אוֹדָה שְׁמֶךָ.
 כִּי עָשִׂיתָ פְּלֵא. עֲצוֹת מֵרַחֵק אֲמוֹנָה אֱמֹן: וְהַמְשַׁבְּלִים
 יִזְהָרוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ. וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כַּפּוֹכָבִים לְעוֹלָם
 וָעֶד:

אָמַר רַבִּי אַבָּא, לֹא סֵיִם בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא לְמִימַר חַיִּים, עַד
 דְּאֶשְׁתַּכְּבוּ מְלוּי, וְאַנָּא כְּתַבְנָא, סְבַרְנָא לְמַכְתַּב טְפִי, וְלֹא
 שְׂמַעְנָא. וְלֹא זְקִיפְנָא רִישָׁאֵי, דְּנִהוּרָא הוּא סְגִי, וְלֹא הוּא יְכִילְנָא
 לְאַסְתַּכְּלָא. אֲדַהֲכִי אֲזִדְעִזְעִנָּא, שְׂמַעְנָא קְלָא דְקַרִי וְאָמַר, אַרְךָ
 יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים יוֹסִיפוּ לָךְ. שְׂמַעְנָא קְלָא אַחֲרָא, חַיִּים שְׂאֵל
 מִמֶּךָ נִתְתָּ לּוֹ אַרְךָ יָמִים עוֹלָם וָעֶד.

כָּל הַהוּא יוֹמָא, לֹא אֶפְסִיק אִשָּׁא מִן בֵּיתָא, וְלֹא הוּא מֵאן דְּמִטִּי
 לְגַבִּיָּה, דְּלֹא יְכִילוּ, דְּנִהוּרָא וְאִשָּׁא הוּא בְּסַחְרִינִיה. כָּל הַהוּא יוֹמָא
 נְפִילְנָא עַל אַרְעָא, וְגַעִינָא. בְּתַר דְּאִזְל אִשָּׁא, חֲמִינָא לְבוֹצִינָא
 קַדִּישָׁא קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, דְּאַסְתַּלַּק מִן עֲלָמָא, אֶתְעַטֵּף, שְׂכִיב עַל
 יְמִינִיה, וְאַנְפוּי חַיִּיכִין.

קָם רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה, נָטִיל יְדָוֵי וְנָשִׁיק לִזְוֵן, וְאַנָּא לְחִיכְנָא עֲפָרָא
 דְּתַחוֹת רַגְלוֹ. בְּעוּ חֲבַרְיָא לְמַבְבִּי, וְלֹא יְכִילוּ לְמַלְלָא. שְׂאֲרוּ
 חֲבַרְיָא בְּבִכְיָה, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה נָפַל תְּלַת זְמַנִּין, וְלֹא יְכִיל
 לְמַפְתַּח פְּמִיָּה. לְבַתַּר פְּתַח וְאָמַר אַבָּא אַבָּא. תְּלַת הוּוּ, חַד

אֶתְחַזְרוּ. הַשְּׁתָּא תְּנוּד חֵיוֹתָא, צְפָרִן טָסִין, מְשַׁתְּקֵעֵן בְּנִקְבָּא
דְּיִמָּא רַבָּא, וְחִבְרֵיָא בְּלֵהוּ שְׁתֵּיִן דְּמָא.

קָם רַבִּי חֵיָא עַל רִגְלוֹי וְאָמַר, עַד הַשְּׁתָּא בּוֹצִינָא קֹדֵישָׁא מְסַתְּבַל
עַלְן. הַשְּׁתָּא לָאוּ הוּא עֲדָן, אֵלָא לְאַשְׁתְּדִלָּא בִּיקְרִיָּה. קָם רַבִּי
אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא, נָטְלוּ לֵיהּ בְּטַקְרָא דְּסַקְלָא, מֵאֵן חֲמָא
עַרְבְּבֵיָא דְּחִבְרֵיָא, וְכָל בֵּיתָא הָוָה סְלִיק רִיחִין. סְלִיקוּ לֵיהּ
בְּפוּרִיָּה, וְלֹא אֲשַׁתְּמֵשׁ בֵּיהּ, אֵלָא רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא.

אֵתוּ טְרִיקִין, וּמְאָרֵי תְּרִיסִין דְּכַפֵּר צְפוּרֵי וְהוּוּ בְּנֵי מִירְנָיָא, צֹחִין
בְּקִטְרִין, דְּחֻשִׁבוּ דְּלֹא יִתְקַבֵּר תַּמָּן. בְּתַר דְּנִפְק פּוּרִיָּה, הָוָה סְלִיק
בְּאִוִּירָא. וְאִשָּׁא הָוָה לְהֵיט קַמֵּיהּ. שְׁמַעוּ קָלָא, עוּלוּ וְאֵתוּ,
וְאֶתְכַנְשׁוּ לְהִילּוּלָא דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. יְבֵא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מְשַׁבּוֹתָם.

כַּד עָאֵל לְמַעְרְתָּא שְׁמַעוּ קָלָא בְּמַעְרְתָּא, זֶה הָאִישׁ מְרַעִישׁ
הָאָרֶץ מְרַגִּז מְמַלְכּוֹת, כַּמָּה פְּטָרִין בְּרַקִּיעָא מְשַׁתְּכִין בְּיוֹמָא דִּין
בְּגִינְךָ דְּנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי דְּמֵאִרִיָּה מְשַׁתְּבַח בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא.
זַבְּאָה חוּלְקִיָּה לְעֵילָא וְתַתָּא. כַּמָּה גְּנִיזִין עֲלֵאִין מְסַתְּמָרִן לֵיהּ,
עֲלִיָּה אֶתְאָמַר, וְאֶתָּה לֵךְ לְקַץ וְתַנּוּחַ וְתַעֲמוּד לְגוּרְלָךְ לְקַץ הַיָּמִין:

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן, יְמִלוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

תפילה לאחר הלימוד

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנֶינוּ, מֵאֲצִילֵנוּ
בוֹרְאֵנוּ יוֹצְרֵנוּ וְעוֹשֵׁנוּ, שֶׁתִּקְבַּל בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים לְמוֹדֵנוּ אֲשֶׁר
לְמַדְנוּ לְפָנֶיךָ, לְזִכוֹת וּלְמִנוּחַת נַפְשׁ נִשְׁמַת תִּמְרַת דּוֹד וַיַּעֲלוּ
לְרָצוֹן וּלְנַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ לְהַשְׁפִּיעַ עָלֶיךָ שְׁפַעַת יַפְעַת
אוֹרוֹת טָלֶךָ, כִּדְי שֶׁתִּכְנַס לְגַן עֵדֶן עֲלִיוֹן, לְאוֹר בְּאוֹר פָּנֶיךָ וְלַהֲנוֹת
מִזֵּיו שְׂכִינְתֶךָ. וְתִהְיֶה לָּהּ מְנוּחָה נְכוֹנָה בְּגַן עֵדֶן מוֹשְׁבָה כָּל הַיָּמִים
בְּמַחֲצֵתָן שֶׁל צְדִיקִים. וַיַּעֲמֵד עָלֶיךָ מְלֹאכִים הַמוֹנִי מֵעֵלָה
לְהַמְלִיץ טוֹב בְּעֵדָה. וַיִּקְרָאוּ לְפָנֶיךָ זְכוּיֹתֶיךָ. וּבְזִכוֹת כָּל הַשְּׁמוֹת
וְהַצְּרוּפִים וְהַסּוּדוֹת הַיּוֹצְאִים וְהַרְמוּזִים וְהַמְצַרְפִּים בְּלִמּוּד שֶׁלְּמַדְנוּ
תִּקְבַּלְנָה כְּקַרְבָּנוֹת וּמִנְחוֹת וְנַחוּחִים, וּבְצֶדֶק תִּתְעַנֶּה נוֹרְאוֹת לְכִלְא
הַפֶּשַׁע וְלַהֲתֵם חֲטָאת. וַיִּפְתַּחוּ לָּהּ שַׁעַר הַשָּׁמַיִם וְעַל מִי מְנוּחוֹת
יִנְהַלּוּהָ וְיִלּוּהָ, וַיּוֹשִׁיבוּהָ בְּמַעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מְשַׁכֵּן כְּבוֹדֶךָ,
וַיִּסְתִּירוּהָ בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן, שׁוֹכֵן רוּם חֲבִיוֹן, לְהַצִּילָהּ וְלַהוֹשִׁיעָהּ
מִשְׁטָן רָע וּמִמְקַטְרָגִים רָעִים, וְתִהְיֶה מְנוּחָתָהּ כְּבוֹד בְּמִנוּחַת שְׁלוֹם
הַשְּׁקֵט וּבְטַח. כְּדַכְתִּיב יָבֵא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מְשַׁכְּבוֹתֶם הוֹלֶךְ
נְכוּחוּ. עַד שֶׁתַּעֲמִד לְגוֹרְלָהּ לְקֶץ הַיָּמִין. וַיִּתְקַים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב
בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמָחָה אֲדֹנָי אֱלֹהִים דְּמַעָה מֵעַל כָּל פָּנִים. וְחִרְפַת
עַמּוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יִהְיֶה דְבַר. וְאַתָּה יְהוָה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים אֵל שַׁדַּי, תֹּאמַר לְצִרוֹתֵינוּ דִּי. אֲנָא יְהוָה מְלִטָה הַמְּחַנָּה
הַנְּשָׂאָר לְפִלְטָה. וּקְרָא אֵלֶיךָ אֶת הַקְּרִיאָה עַל הַגְּאֻלָּה וְעַל
הַתְּמוּדָה, כִּי אֵין זוּלְתֶךָ לְגֵאֵל וּלְקַבֵּץ שָׁה פְּזוּרָה. וּמְהֵרָה יָבֵא
לְצִיוֹן גּוֹאֵל וְנִקְוָמָה וְנַעֲלֶה בֵּית אֵל אֲמֵן, בֶּן יְהִי רָצוֹן:

ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן: ואני תפילתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי:

השנבה

אשת חיל מי ימצא. ורחוק מפנינים מכרה: שקר החן והבל היופי. אשה יראת יהוה היא תתהלל: תנו-לה מפרי ידיה. ויהללוה בשערים מעשיה: רחמנא די רחמנותא דילה היא, ובמימרה אתבריאוו תרין עלמין - עלמא הדין ועלמא דאתי, וכניש בה צדקניות וחסדניות דעבדן רעותה, הוא במימרה ובתקפה יימר למיעל קדמוהי דכרן האשה הכבודה והצנועה מרתא תמר בת דוד, רוח יהוה תניחנה בגן עדן, דאתפטרת מן עלמא הדין, ברעות אלהנא מרי שמיא וארעא. המלך ברחמיו ירחם עליה ויחוס ויחמול עליה, וילוה אליה השלום, ועל משכבה יבוא שלום. בפתוב: יבוא שלום ינחו על משכבותם. היא וכל-בנות ישראל השוכבות עמה, בלן יהיו בכלל הרחמים והסליחות, וכן יהי רצון ואמרו אמן:

רבי חנניא בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

קדיש דעתיד

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּהּ רַבָּא : (אָמֵן). דְּעֵתִיד לְחַדְתָּא עֲלָמָא
וְלֹאֲחָאָה מִיִּתְיָא וְלִמְפָּרְק חֵיָּיא וְלִמְבַנְי קַרְתָּא יְרוּשָׁלַם וְלִשְׁכַּלְלָא
הֵיכְלָא קַדִּישָׁא וְלִמְעַקֵּר פּוֹלְחָנָא נּוֹכְרָאָה מִן אֲרַעָא וְלֹאֲתָבָא
פּוֹלְחָנָא דֵי שְׁמִיָּהּ לְאַתְרֵיהּ בְּהַדְרֵיהּ בְּזִיּוּיָהּ וּבִיקְרִיָּהּ. וַיִּמְלוֹךְ
מְלְכוּתֵיהּ וַיַּצְמַח פְּרָקְנֵיהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחֵיהּ וַיִּפְרוֹק עַמִּיָּהּ. בְּחֵיכּוֹן
וּבְיּוֹמֵיכּוֹן וּבְחֵיִיָּהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
אָמֵן: (אָמֵן) יְהֵא שְׁמִיָּהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וְלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא: יִתְבָּרַךְ:
(אָמֵן). וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלַּל וַיִּתְנַשֵּׂא
שְׁמִיָּהּ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: (אָמֵן). לְעֵילָא לְעֵילָא מְכָל בְּרַכְתָּא
שִׁירְתָּא וְתִשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֲלָמָא וְאָמְרוּ אָמֵן (אָמֵן).
עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן
דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא (קַדִּישְׁתָּא) דֵי בְּאַתְרָא הַדִּין וְדֵי בְּכָל אֲתַר
וְאַתְרֵיהּ לְהוֹן וְלִנָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי מִן קָדָם אָבוּנָא דְבִשְׁמִיָּא
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן). יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְסִיעֵתָא וּפּוֹרְקָנָא
וְרוּחָא וְחֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי עֲלֵיכּוֹן וְעַלְנָא וְעַל כָּל קְהָלְהוֹן דְּכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן). עוֹשֶׂה שָׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו וְחַסְדָּיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וַיִּנְחַמְנוּ בְּצִיּוֹן וַיִּבְנֶה בְּרַחֲמָיו אֶת יְרוּשָׁלַיִם בְּחֵיִינוּ וּבְיָמֵינוּ בְּקָרוֹב
אָמֵן וְאָמֵן.

רשמים וזכרונות מבית המנוחה היקרה ע"ה

רצוי לקבל קבלה לעילוי נשמתה שתמליץ טוב בעדנו

